

Kdo drží reálnou moc aneb Až podepíše František

 litterate.cz/kdo-drzi-realnou-moc-aneb-az-podepise-frantisek

David Dvořák

11 června, 2023

Dobrá zpráva je, že žijeme v zajímavé době, která bude mít své důležité místo ve světových dějinách. Jen hořce dodávám ... a dobře nám tak. Ale zpět k tématu.

Máme za sebou početně úspěšné demonstrace, pořádají se diskuze a přednášky, přičemž všechny tyto aktivity mají jedno společné – pomalu začíná přibývat lidí, kteří si začínají uvědomovat, že něco je s vedením našeho státu špatně. Ti lidé se aktivují, protože očekávají změnu – na demonstracích jim Rajchl-Havel-Vrábel slibují, že při dostatečně velké účasti, resp. projevu nespokojenosti nastane změna aniž by je to stálo nějakou námahu (mimo účasti na „zahulákání si pod okny vlády nebo delšímu pikniku před vládními dveřmi). Další si představují, že stačí podepsat petici a ti dva Japonci (Onoseto a Samoseto) zbytek už zařídí za ně. No a protože se vyhlášená změna nedostavuje, zkouší tedy osobní účast na různých přednáškách – poslouchají osobně Druláka, Skálu, Hampla a jiné, kteří jim v podstatě kazí očekávání tvrzením, že změna nastává jinak než demonstracemi. Já se ale taky domnívám, že nemalá část účastníků na tyto akce jde s očekáváním, že se dozví co mohou vlastně sami udělat, čím mohou samostatně přispět.

To, co mně na všech těch přednáškách a diskuzích ovšem bytostně chybí je návod pro obyčejného skladníka ze šroubárny, jak může ke změně přispět osobně.

Pojďme tedy vidlácky probrat, jak vlastně moc funguje a jak lze každodenní činností přispívat k pomalé změně. Dosavadní závěry jsou totiž následující: přibývá lidí, kteří si uvědomují, že čas zraje pro změnu, na naší straně se neustále zlepšuje zpravodajství a jeho dosah, ovšem jak někdo správně v diskuzi na Litterate napsal – **zatím nemáme odpracováno.**

Politika jako hromada štěrku.

Je zajisté mnoho přirovnání, jak vlastně politika funguje, resp. jak je utvářena společnost. Za jedno z nejuvýstižnějších pokládám přirovnání k hromadě štěrku. To přirovnání říká, že politiku si klidně můžeme přirovnat k hromadě malých kamínků, kdy každý má možnost pomocí malých kousků kamene formovat budoucí tvar, resp. místo celé hromady. Pokud se někomu zdá, že hromada je umístěna moc na sever, tak může vzít malý kamínek ze severní strany a přenést ho na jižní stranu, případně jen přidat další kamínek na jižní stranu. Obdobně ve směru východ-západ. Podstatné je, že pokud takových lidí bude více, tak dříve nebo později „přestaví“ hromadu na nové místo. Další společnou věcí je, že ani tato jednoduchá činnost není jednoduchá – budete-li totiž ubírat kamínky na severní straně dole, tak dříve nebo později se po odebrání jediného malého kamínku dá celá severní stěna do pohybu – a zatím nikdo neumí dopředu říct, který ten kamínek bude ten kritický ke spuštění sesuvu a do jaké nové pozice se všechny nové kamínky nakonec ustaví. Umíme jen odhadnout, jakým směrem se sesuv bude nejspíše konat. Všimněte si, že poctivým přemísťováním nebo dodáváním malých kamínků může tvar a umístění hromady ovlivnit i Franta údržbář nebo Vlasta prodavačka – v podstatě jde jenom o to, aby věděli kam nasměrovat svoji energii. Blbý je zatím na věci to, že mainstream spustí nějakou dezinformační akci a Vlasta s Frantou v dobré víře dávají své kamínky na špatnou stranu.

Kdo má reálnou moc.

Další věc, kterou je nutno si uvědomit – kdo vlastně drží reálnou moc. Jistě si někteří vzpomenou na film *Všichni dobří rodáci*. Brzobohatý tam hraje sedláka, který má autoritu a když nastane konfrontace s úřední mocí při nucení ke vstupu do družstva, tak od většiny ostatních sedláků zazní věta: **Podepíšu až podepíše František**. Výsledkem bylo, že ti s úřední mocí museli zlomit „moc“ sedláka bez úředně oštemplované moci, ale sedláka s reálnou mocí. Ovšem naše zkušenost taky říká, že lásku a mír nelze vysedět na bodácích. V životě je to tedy tak, že do jisté hranice mají „navrch“

osoby s mocí úřední, ale pokud dochází ke zlomovým situacím, kdy slepá poslušnost může přinést větší újmu než neuposlechnutí „úřední moci“ začínají mít „navrch“ osoby s autoritou, tedy reálnou mocí, přičemž „držet situaci silou“ dlouho nelze. Definice by tedy klidně mohla být, že reálnou moc má ten na koho se obracíte, když jste „v úzkých“ a s výhledem do budoucna se dá říct, že je to sázka, kterých kritických situací bude více ... zda bude pro pohodlné přežití důležitá správná orientace v LBGTQ+ a pak budou mít „navrch“ všichni odborníci na tuto problematiku nebo pro přežití bude zapotřebí jistá míra samozásobitelství a pak budou mít „navrch“ lidi typu Vidláka. A tohle se týká nejen zemědělství, ale všech oborů.

Jinými slovy – naší snahou by mělo být mít na své straně co nejvíce „Františků“, tím budeme posilovat moc, kterou využijeme až nastane doba.

Co může udělat skladník ze šroubárny.

Naším největším nepřítelem je myšlení, že jedinec nic nezmůže a rezignace se slovy „nic nezmůžu, to nemá cenu“. Opačným případem jsou „hurá akce“ typu zatím předčasných demonstrací. Hampl měl svého času výborný článek o „zesilovačích“ a „zeslabovačích“. Jen krátce – generální ředitel vydá příkaz k realizaci nějakého svého bohulibého nápadu a spustí se přibližně následující proces: náměstek se s návrhem ztotožní, klidně ho trochu i „vylepší“ a bleskurychle předá k vyřízení vedoucímu odboru, aby cíle bylo dosaženo před termínem. Vedoucí odboru usoudí, že to je úplná pitomost, ale musí příkaz nějak splnit. Takže, samozřejmostí asi bude, že jej splní v poslední možný den a to ještě způsobem, kdy jemu podřízený (další v řadě) pochopí, že za nesplnění žádný exemplární trest od nadřízeného nehrozí, naopak spíše uznání za odvalu se postavit blbosti, protože čím jste níže, tím jste hůře nahraditelní. Jinými slovy – na každý proces mají výrazný vliv horliví zesilovači i zeslabovači a to až takový, že většinou bývá výsledek úplně jiný než jaký původně u autora procesu očekávali.

Snahou každého z našeho tábora by tedy mělo být zeslabovat procesy vedoucí proti našim zájmům a zesilovat procesy, které jsou v souladu s našimi zájmy.

Naprosté mistrovství pak je, když autor procesu dokáže odhadnout vlivy „zesilovačů“ a „zeslabovačů“ a prvotní impuls tomu přizpůsobí. Bohužel, mistrovství v tomto oboru dosahují již léta anglosasové, jak se zatím každodenně přesvědčujeme.

A jak v tom může pomoci skladník ze šroubárny? No jednoduše – pokud přijde k výdejnímu okénku „našinec“ tak bude obsloužen cobydup, ovšem pokud přijde k témuž výdejnímu okénku „nenašinec“, pak je jistě zapotřebí napřed zkontrolovat, zda má vše v pořádku, všechny podpisy a lejstra, zda náhodou není čas zákonné přestávky na svačinu nebo oběd ... zkrátka zeslabovat. Ono se 100x nestane nic, ale pak může přijít okamžik, kdy „nenašinec“ bude spěchat, protože má termín, někdo v řadě podpisů na žádance bude mít dovolenou a tedy podpis bude chybět. „Nenašinec“ bude muset absolvovat „kolečko“ navíc pro získání náhradního podpisu a díky tomu např. nestihne termín odevzdání a třeba bude pro neschopnost vyhozen nebo jinak pokárán, protože neumí svižně vyřídit takovou banalitu, jako vyzvednutí něčeho ve skladu.

A to co platí pro skladníka ze šroubárny platí i pro další – pro úředníka, policistu, starostu atd. Jinými slovy – za svobodu a naše práva se nedemonstruje, nesepisují petice, ale ve válečném stavu bojuje a v mírovém každý den pracuje.

Co může udělat naprosto každý.

Protože dnes žijeme v době IT, kdy každý používá chytrý telefon a počítač, tak tohle je přesně oblast, kde každý může každý den celkem pohodlně přenášet ty malé kamínky na naši strunu hromady. Protože tohle je ale delší téma, věnuji tomu příští úvahu.

Zatím jen ve zkratce – podle doposud neopravených dějin u Stalingradu zvítězila tehdejší RA – Rudá armáda. Boje to byly urputné a situace obránců zoufalá. A teď si představte, že by z velení Wehrmachtu přišla do štábu RA následující nabídka:

Vážení, my víme, že jste v zoufalé situaci a v souladu s naší politikou čestného vedení války Vám nabízíme ZADARMO k využití naše tiskárny, které jsme za tímto účelem za nemálo peněz

zakoupili. Budeme Vám bezplatně tisknout veškeré mapy, plány a armádní rozkazy, stačí, když nám to kurýr doručí ...

A mám jednoduchou otázku: Pokud by RA k takové hypotetické nabídce hypoteticky přistoupila – zvítězila by?